

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

7 iunie 2018*

„Trimitere preliminară – Politica agricolă comună – Regulamentul (CE) nr. 73/2009 – Ajutor pentru agricultori – Prime pentru vacile de alăptare – Articolul 117 al doilea paragraf – Transmiterea informațiilor – Decizia 2001/672/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE – Deplasarea bovinelor către locurile de pășunat pe timp de vară în zonele montane – Articolul 2 alineatul (4) – Termen de notificare a deplasării – Calcul – Notificări tardive – Eligibilitate la acordarea plății primelor – Condiție – Luarea în considerare a termenului de expediere”

În cauza C-554/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, Austria), prin decizia din 10 octombrie 2016, primită de Curte la 31 octombrie 2016, în procedura

EP Agrarhandel GmbH

împotriva

Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça, președinte de cameră, domnii E. Levits și A. Borg Barthet (raportor), doamna M. Berger și domnul F. Biltgen, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul austriac, de G. Eberhard, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de D. Triantafyllou și de A. Sauka, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 decembrie 2017,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 117 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO 2009, L 30, p. 16), precum și a articolului 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672/CE a Comisiei din 20 august 2001 de stabilire a unor reguli speciale aplicabile deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară din zonele montane (JO 2001, L 235, p. 23, Ediție specială, 03/vol. 39, p. 59), astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE a Comisiei din 25 mai 2010 (JO 2010, L 127, p. 19) (denumită în continuare „Decizia 2001/672”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între EP Agrarhandel GmbH și Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (ministrul federal al agriculturii, silviculturii, mediului și apelor, denumit în continuare „ministrul agriculturii”) cu privire la refuzul acestuia de a acorda EP Agrarhandel o primă pentru vacile care alăptează pentru anumite vaci, pentru motivul că deplasarea acestora către locurile de pășunat pe timp de vară a fost notificată cu întârziere.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul (CE) nr. 1760/2000

- 3 Considerentele (4)-(7) și (14) ale Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO 2000, L 204, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 34, p. 186) au următorul conținut:

- „(4) Ca urmare a instabilității pieței cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, datorată crizei encefalopatiei spongiforme bovine, creșterea transparenței condițiilor de producție și de comercializare a produselor în cauză, în special în ceea ce privește controlul acestora, a avut un efect pozitiv asupra consumului de carne de vită și mânzat. Pentru a menține și a consolida încrederea consumatorului în carnea de vită și mânzat și pentru a evita riscul ca acesta să fie indus în eroare, trebuie să se dezvolte cadrul în care informațiile sunt furnizate consumatorului printr-o etichetare adecvată și clară a produsului.
- (5) În acest scop, trebuie stabilit, pe de o parte, un sistem eficace de identificare și de înregistrare a bovinelor în stadiul de producție și creat, pe de altă parte, un sistem de etichetare comunitară specifică pentru sectorul cărnii de vită și mânzat, bazat pe criteriile obiective, pentru etapa de comercializare.
- (6) Ca urmare a garanțiilor pe care le oferă această ameliorare, se vor respecta anumite cerințe de interes general, în special protecția sănătății publice și animale.
- (7) În consecință, vor crește încrederea consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, nivelul protecției sănătății publice și stabilitatea pieței cărnii de vită și mânzat.

[...]

(14) În scopul unei identificări rapide și precise din rațiuni de control al regimurilor de ajutoare comunitare, fiecare stat membru creează o bază de date electronică la nivel național, în care se înregistrează identitatea animalului, toate exploatațiile din teritoriu și circulația animalelor, în conformitate cu dispozițiile Directivei 97/12/CE a Consiliului din 17 martie 1997 de modificare și actualizare a Directivei 64/432/CEE privind problemele de sănătate animală care afectează comerțul intracomunitar cu bovine și porcine [JO 1997, L 109, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 21, p. 94], precizând imperativele sanitare pentru această bază de date.”

4 Articolul 3 din acest regulament prevede:

„Sistemul de identificare și de înregistrare a bovinelor cuprinde următoarele elemente:

- (a) crotalii pentru identificarea individuală a animalelor;
- (b) baze de date electronice;
- (c) pașapoarte pentru animale;
- (d) registre individuale păstrate în fiecare exploatație.”

Comisia și autoritatea competentă a statului membru în cauză au acces la toate informațiile menționate în prezentul titlu. Statele membre și Comisia iau măsurile necesare pentru ca toate părțile interesate, inclusiv asociațiile de consumatori interesate recunoscute de statul membru, să aibă acces la aceste date, cu condiția garantării protecției și a confidențialității datelor solicitate în temeiul dreptului intern.”

5 Potrivit articolului 7 alineatul (1) din regulamentul menționat:

„Toți deținătorii de animale, cu excepția transportatorilor:

- țin un registru la zi,
- semnalează, din momentul în care baza de date electronică este pe deplin operațională, autorității competente, într-un interval stabilit de statul membru și cuprins între 3 și 7 zile, toate deplasările destinate sau provenind din exploatație, precum și toate nașterile și decesele animalelor din exploatație, precizând data acestora. Totuși, la cererea unui stat membru, Comisia poate să stabilească, în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul (2), circumstanțele în care statele membre pot prelungi termenul maxim și pot prevedea normele specifice care se aplică circulației bovinelor în scopul pășunatului, în timpul verii, în diverse regiuni de munte.”

Regulamentul nr. 73/2009

6 Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009 prevede:

„Orice agricultor care primește plăți directe trebuie să respecte cerințele legale în materie de gestionare prevăzute în anexa II și bunele condiții agricole și de mediu menționate la articolul 6.

[...]”

7 Potrivit articolului 23 alineatul (1) din acest regulament:

„În cazul în care cerințele legale în materie de gestionare sau bunele condiții agricole și de mediu nu sunt respectate în orice moment dintr-un an calendaristic dat (denumit în continuare «anul calendaristic în cauză») și nerespectarea în cauză este rezultatul unei acțiuni sau a unei omisiuni direct imputabile agricultorului care a depus cererea de ajutor în anul calendaristic în cauză, valoarea totală a plăților directe acordate sau care trebuie acordate agricultorului, în urma aplicării articolelor 7, 10 și 11 în cazul agricultorului respectiv, este redusă sau eliminată în conformitate cu normele detaliate prevăzute la articolul 24.

[...]”

8 Articolul 111 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat prevede:

„(1) Agricultorul care deține în exploatarea sa vaci care alăptează poate beneficia, la cerere, de o primă pentru deținerea șeptelului de vaci care alăptează («primă pentru vaci care alăptează»). Prima se acordă sub formă de primă anuală în limitele plafoanelor individuale, pe an calendaristic și pe agricultor.

(2) Prima pentru vacile care alăptează se acordă fiecărui agricultor care:

(a) timp de douăsprezece luni de la data depunerii cererii nu livrează lapte sau produse lactate care provin din exploatarea sa.

Cu toate acestea, aprovizionarea cu lapte sau produse lactate direct din exploatarea către consumator nu împiedică acordarea primei;

(b) livrează lapte sau produse lactate a căror cotă totală individuală de referință prevăzută la articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 [al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole («Regulamentul unic OCP») (JO 2007, L 299, p. 1)] este de maximum 120 000 de kilograme.

Cu toate acestea, statele membre pot decide, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii pe care le stabilesc, să schimbe sau să renunțe la limita cantitativă, cu condiția ca agricultorul să dețină, pentru cel puțin șase luni consecutive din ziua depunerii cererii, un număr de vaci care alăptează care să nu fie mai mic de 60 % și un număr de juninci care să nu depășească 40 % din numărul de animale pentru care s-a solicitat primă.

În vederea stabilirii numărului de animale eligibile pentru primă în temeiul primului paragraf literele (a) și (b), se stabilește dacă vacile aparțin unui șeptel care alăptează sau unui șeptel de vaci de lapte pe baza cotei individuale de lapte disponibile pe exploatarea la data de 31 martie a anului calendaristic în cauză, exprimată în tone și în termeni de productivitate medie de lapte.”

9 Articolul 117 din Regulamentul nr. 73/2009 prevede:

„Pentru a beneficia de plăți în temeiul prezentei secțiuni, un animal trebuie să fie identificat și înregistrat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000.

Cu toate acestea, un animal este, de asemenea, considerat eligibil pentru plată în cazul în care informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 au fost raportate autorității competente în prima zi a perioadei de reținere a animalului în cauză, astfel cum s-a stabilit în conformitate cu procedura menționată la articolul 141 alineatul (2) din prezentul regulament.”

- 10 În conformitate cu anexa II privind cerințele legale în materie de gestionare prevăzute la articolele 4 și 5, litera A, privind sănătatea publică și sănătatea animalelor, punctul 7, sunt menționate identificarea și înregistrarea animalelor, cu trimitere la articolele 4 și 7 din Regulamentul nr. 1760/2000.

Regulamentul (CE) nr. 1121/2009

- 11 Articolul 61 din Regulamentul (CE) nr. 1121/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește schemele de ajutor pentru fermieri prevăzute în titlurile IV și V din regulamentul respectiv (JO 2009, L 316, p. 27) prevede:

„Perioada de deținere de șase luni prevăzută la articolul 111 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 începe în ziua următoare datei la care este depusă cererea.”

Regulamentul (CE) nr. 1122/2009

- 12 Articolul 2 punctul (24) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 73/2009 în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului nr. 1234/2007 în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO 2009, L 316, p. 65) prevede:

„«animal determinat» înseamnă orice animal pentru care sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea unui ajutor.”

- 13 Articolul 23 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 75, depunerea unei cereri de ajutor în temeiul prezentului regulament după data limită stabilită determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a sumelor la care ar fi avut dreptul agricultorul în cazul în care cererea ar fi fost depusă în termenul stabilit.

Fără a aduce atingere vreunei măsuri speciale care urmează a fi adoptată de statele membre în vederea asigurării depunerii în timp util a tuturor documentelor care însoțesc cererea, pentru a permite organizarea și efectuarea controalelor, primul paragraf se aplică, de asemenea, documentelor, contractelor sau declarațiilor care trebuie transmise autorității competente în temeiul articolelor 12 și 13, în cazul în care aceste documente, contracte sau declarații sunt relevante în ceea ce privește eligibilitatea pentru ajutorul respectiv. În acest caz, reducerea se aplică sumei care urmează a fi plătită în cadrul schemei respective.

În cazul în care întârzierea depășește 25 de zile calendaristice, cererea este considerată inadmisibilă.”

- 14 Potrivit articolului 63 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1122/2009:

„În cazul în care se constată nereguli în ceea ce privește sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) un animal din specia bovină care și-a pierdut una din cele două crotalii se consideră ca fiind determinat cu condiția să poată fi identificat în mod clar și individual cu ajutorul altor elemente ale sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor;

(b) în cazul în care neregulile constatate vizează înregistrări inexacte din registrul sau din pașaportul animalelor, animalul în cauză se consideră ca fiind nedeterminat numai dacă aceste erori se constată în cadrul a cel puțin două controale efectuate pe parcursul unei perioade de douăzeci și patru de luni. În orice alt caz, animalele respective sunt considerate nedeterminate după prima constatare.

Articolul 21 se aplică înregistrărilor și notificărilor din sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor.”

15 Articolul 65 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„În cazul în care, în privința unei cereri de ajutor din cadrul schemelor de ajutor pentru bovine, se constată o diferență între numărul de animale declarate și numărul de animale constatate în conformitate cu articolul 63 alineatul (3), suma totală a ajutorului de care poate beneficia agricultorul în cadrul acestor scheme pentru perioada de referință a primelor în cauză se reduce cu un procent care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, dacă neregulile vizează maximum trei animale.”

Decizia 2001/672

16 Articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672, în versiunea sa inițială, prevedea:

„Informațiile conținute în lista menționată la alineatul (2) sunt introduse în baza de date națională pentru bovine la cel târziu șapte zile de la data la care animalele sunt deplasate la pășune.”

Decizia 2010/300

17 Considerentele (5) și (6) ale Deciziei 2010/300 au următorul cuprins:

„(5) În anumite condiții, animalele care sunt deplasate din diferite exploatații către același loc de pășunat la munte pe timp de vară ajung în locul respectiv pe parcursul unei perioade mai lungi de șapte zile. Pentru a reduce sarcinile administrative inutile, termenele din Decizia 2001/672/CE [în versiunea sa inițială] ar trebui adaptate pentru a ține cont de această realitate, fără a compromite trasabilitatea.

(6) Prin urmare, Decizia 2001/672/CE ar trebui să fie modificată în consecință.”

18 În temeiul articolului 1 alineatul (2) din această decizie, articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672, în versiunea sa inițială, a fost modificat după cum urmează:

„Informațiile din lista menționată la alineatul (2) sunt raportate autorității competente în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 la cel mult 15 zile de la data la care animalele au fost deplasate către pășune.”

Dreptul austriac

- 19 Secțiunea 3 din Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über Direktzahlungen im Rahmen der gemeinsamen Agrarpolitik (Regulamentul ministrului federal al agriculturii, silviculturii, mediului și gospodăririi apei privind plățile directe în cadrul politicii agricole comune) (BGBl. II nr. 491/2009), intitulată „Primă pentru vaci care alăptează și vaci de lapte”, prevede:

„Cerere

§ 12. Informațiile din baza de date electronică pentru bovine privind creșterea de vaci care alăptează și juninci se consideră drept cerere a agricultorului privind prima pentru vacile care alăptează.

Dispoziții comune

§ 13. (1) Se consideră drept solicitant agricultorul care deține, la 1 ianuarie, la 16 martie sau la 10 aprilie [din anul în cauză], vaci care alăptează, juninci sau vaci de lapte eligibile pentru primă, pentru care s-a depus o cerere unică pe exploatație pe anul corespunzător.

[...]”

- 20 Articolul 6 din Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (Regulamentul ministrului federal al agriculturii, silviculturii, mediului și gospodăririi apei privind identificarea și înregistrarea bovinelor) (BGBl. II nr. 201/2008, în versiunea BGBl. II nr. 66/2010), intitulat „Notificările făcute de deținătorul de animale”, prevede:

„(1) În termen de șapte zile, trebuie să fie notificate:

1. [...] deplasările animalelor în interiorul sau în afara exploatației [...]

[...]

3. deplasarea animalelor la stâne/pășuni, atunci când are loc amestecarea bovinelor mai multor deținători de animale.

4. deplasarea la stâne/pășuni dintr-o altă comună, dacă pentru stâne/pășuni există numere de exploatație proprii [...]

[...]

(5) notificarea de stână/pășune se efectuează folosind un formular stabilit de AMA [Agrarmarkt Austria], care se depune, prin poștă sau online, la AMA. Celelalte notificări prevăzute la alineatele 1-4 trebuie să se facă telefonic, în scris sau online la AMA, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 5 alineatul (1).

(6) Pentru respectarea termenului este hotărâtoare primirea notificării.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 21 Printr-o decizie din 28 martie 2012, Vorstand für den Geschaeftsbereich II der Agrarmarkt Austria (organismul lichidator) a acordat EP Agrarhandel, pentru anul calendaristic 2011, prime pentru bovine în cuantum total de 398,80 euro. Cu toate acestea, a refuzat să acorde, pentru același an, prime pentru anumite bovine.
- 22 EP Agrarhandel a introdus o cale de atac împotriva acestei decizii la ministrul agriculturii. Prin decizia din 6 decembrie 2013, acesta a respins-o pentru motivul că, în caz de notificare inexistentă, eronată sau tardivă către baza de date pentru bovine a informațiilor relevante pentru acordarea primelor, animalul nu este considerat „animal determinat” în sensul articolului 2 punctul (24) din Regulamentul nr. 1122/2009 și că nu poate fi acordată o primă, întrucât notificarea tardivă nu a intervenit înainte de începerea perioadei de deținere.
- 23 Ministrul agriculturii amintește că notificarea privind cele 37 de vaci și cele 6 juninci în cauză nu a fost primită în termenul de 15 zile stabilit la articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672, astfel că prima pentru vacile care alăptează nu putea fi acordată pentru aceste animale, indiferent de numărul de zile necesar pentru transmiterea pe cale poștală. Astfel, deplasarea animalelor respective a avut loc la 17 iunie 2011, iar notificarea a fost primită de autoritatea competentă la 7 iulie 2011.
- 24 EP Agrarhandel a formulat un recurs împotriva acestei decizii la instanța de trimitere. Aceasta a susținut că articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672 nu se referă la „primirea” notificării privind deplasarea bovinelor către locul de pășunat și că trimiterea notificării prin poștă a fost efectuată în ultima zi a termenului de 15 zile prevăzut de această dispoziție și, prin urmare, a avut loc în termenele stabilite.
- 25 Aceasta apreciază că dacă, dimpotrivă, ar urma să se considere că termenul în discuție nu a fost respectat, sancțiunea reținută, și anume pierderea primei privind vacile și junincile în cauză pentru singurul motiv că notificarea al cărei conținut este, de altfel, exact a fost primită cu o întârziere de câteva zile ca urmare a prelungirii termenului de transmitere prin poștă, ar fi contrară principiului proporționalității.
- 26 În aceste condiții, Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, Austria) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Articolul 2 alineatul (4) din Decizia [2001/672] se opune unei dispoziții naționale precum cea de la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul ministrului agriculturii privind identificarea și înregistrarea bovinelor care, pentru respectarea tuturor termenelor prevăzute de această dispoziție și, prin urmare, și a aceluia pentru notificarea deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară, declară hotărâtoare primirea notificării corespunzătoare?
- 2) Care sunt efectele articolului 117 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 73/2009 asupra eligibilității pentru primă a bovinelor a căror deplasare către locurile de pășunat pe timp de vară a fost notificată tardiv în sensul articolului 2 alineatul (4) din [Decizia 2001/672]?
- 3) În cazul în care notificarea tardivă a deplasării către locurile de pășunat pe timp de vară, conform articolului 117 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 73/2009, nu are drept urmare pierderea eligibilității pentru primă, se impune aplicarea de sancțiuni din cauza notificării tardive?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 27 Prin intermediul primei întrebări formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672 trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia, pentru respectarea termenului de notificare a deplasărilor către locurile de pășunat pe timp de vară, data primirii notificării este considerată ca fiind determinantă.
- 28 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 111 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009 prevede beneficiul unei prime denumite „primă pentru vaci care alăptează” pentru orice agricultor care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) al acestui articol 111.
- 29 În temeiul articolului 117 din regulamentul menționat, pot beneficia de o asemenea primă doar animalele identificate și înregistrate în conformitate cu Regulamentul nr. 1760/2000.
- 30 În ceea ce privește în special înregistrarea bovinelor, articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 prevede că fiecare deținător de animale „semnalează [...] autorității competente, într-un interval stabilit de statul membru și cuprins între 3 și 7 zile, toate deplasările destinate sau provenind din exploatație, precum și toate nașterile și decesele animalelor din exploatație, precizând data acestora. Totuși, la cererea unui stat membru, Comisia poate să stabilească, în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul (2), circumstanțele în care statele membre pot prelungi termenul maxim și pot prevedea normele specifice care se aplică circulației bovinelor în scopul pășunatului, în timpul verii, în diverse regiuni de munte.”
- 31 Decizia 2001/672 prevede la articolul 2 alineatul (4) că informațiile care trebuie să figureze pe lista bovinelor susceptibile de deplasare către locurile de pășunat sunt „raportate autorității competente [...] la cel mult 15 zile de la data la care animalele au fost deplasate către pășune”.
- 32 În această privință, este necesar să se constate că textul acestei dispoziții nu precizează dacă acest termen trebuie considerat ca fiind un termen de primire sau un termen de expediere a informațiilor solicitate. În primul caz, trebuie ca acestea să fi fost primite de autoritatea competentă cel mai târziu la 15 zile de la deplasarea bovinelor, iar în al doilea caz, este necesar ca ele să fi fost trimise înainte de expirarea acestui termen.
- 33 Trebuie arătat că textul articolului 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672, în majoritatea versiunilor sale lingvistice, precizează că informațiile sunt „comunicate” autorității naționale competente cel mai târziu la 15 zile de la data sosirii animalelor în locurile de pășunat. Din asemenea formulări ar reieși că informațiile trebuie să fie expediate înainte de expirarea termenului stabilit (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 aprilie 2004, Borgmann, C-1/02, EU:C:2004:202, punctul 23).
- 34 Cu toate acestea, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 43 din concluzii, noțiunile utilizate sunt formulate în termeni generali și, prin urmare, sunt susceptibile de o interpretare diferită.
- 35 De asemenea, versiunea în limba portugheză a articolului 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672 prevede că informațiile trebuie notificate într-un termen de 15 zile calculat de la deplasarea animalelor către locurile de pășunat, iar nu cel mai târziu la 15 zile de la sosirea lor.
- 36 Or, în caz de neconcordanță între diferitele variante lingvistice ale unui text de drept al Uniunii, dispoziția în cauză trebuie să fie interpretată în funcție de contextul și de finalitatea reglementării din care face parte (Hotărârea din 26 aprilie 2012, DR și TV2 Danmark, C-510/10, EU:C:2012:244, punctul 45, precum și jurisprudența citată).

- 37 În această privință, reiese din considerentele (4)-(7) ale Regulamentului nr. 1760/2000, pe care se întemeiază articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672, că această dispoziție urmărește să crească încrederea consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat, să mențină protecția sănătății publice și să consolideze stabilitatea pieței de carne de vită și mânzat.
- 38 Desigur, Curtea a statuat, la punctul 41 din Hotărârea din 24 mai 2007, *Maatschap Schonewille-Prins* (C-45/05, EU:C:2007:296), cu privire la primele pentru sacrificarea bovinelor, că, pentru ca aceste obiective să poată fi atinse, este indispensabil ca sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor să fie pe deplin eficient și fiabil în orice moment, în special pentru a le permite autorităților competente să determine în cel mai scurt timp, în caz de epizootie, proveniența unui animal și să ia imediat măsurile necesare în vederea evitării oricărui risc pentru sănătatea publică. Situația nu ar fi aceasta dacă deținătorul de animale nu notifică deplasările bovinelor sale în baza de date electronică în termenul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000.
- 39 Totuși, este necesar să se facă distincție între, pe de o parte, notificarea deplasării către sau provenind de la exploatarea de animale care prezintă un caracter constitutiv fundamental pentru șeptel și o importanță deosebită pentru urmărirea animalelor în cazul sacrificării, dat fiind că aceste animale sunt destinate consumului imediat, și, pe de altă parte, simpla înregistrare a deplasării animalelor către sau provenind de la locul de pășunat, care nu repune în discuție apartenența animalelor la exploatarea și nu constituie o etapă ce precedă în mod direct consumul.
- 40 În această privință, trebuie arătat că articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000, astfel cum a fost amintit la punctul 30 din prezenta hotărâre, prevede că Comisia poate stabili circumstanțele în care statele membre pot prelungi termenul maxim și pot prevedea normele specifice care se aplică circulației bovinelor în scopul pășunatului, în timpul verii, în diverse regiuni de munte. Decizia 2001/672 prevede o asemenea derogare de la termenul prevăzut în cadrul dispoziției menționate.
- 41 Pe de altă parte, articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672, în versiunea sa inițială, prevedea, desigur, că informațiile prevăzute la alineatul (2) din articolul menționat trebuiau „introduse în baza de date națională pentru bovine cel mai târziu la șapte zile de la data la care animalele sunt deplasate la pășune”. Așadar, ar rezulta de aici că informațiile menționate nu puteau fi considerate ca fiind introduse decât atunci când erau înregistrate efectiv în această bază de date. Prin urmare, nu era suficient ca notificarea să fi fost încredințată serviciilor poștale în termenul prevăzut (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 noiembrie 2004, *Toeters și Verberk*, C-171/03, EU:C:2004:714, punctul 43).
- 42 Cu toate acestea, considerentul (5) al Deciziei 2010/300 precizează că, în anumite condiții, animalele care sunt deplasate din diferite exploatarea către același loc de pășunat la munte pe timp de vară ajung în locul respectiv pe parcursul unei perioade mai lungi de 7 zile și că, pentru a reduce sarcinile administrative inutile, este necesar, așadar, ca termenele din Decizia 2001/672, în versiunea sa inițială, să fie adaptate pentru a ține cont de această realitate, fără a compromite trasabilitatea.
- 43 Astfel, pentru a ține seama de modificarea textului articolului 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672, trebuie considerat că termenul prevăzut de această dispoziție a fost respectat atunci când informațiile solicitate au fost transmise autorității competente cel mai târziu la 15 zile de la data sosirii animalelor în locurile de pășunat.
- 44 În această privință, astfel cum a susținut Comisia în observațiile sale scrise, o abordare mai restrictivă, care impune ca primirea notificării de către autoritatea competentă să fi intervenit în termenul acordat, ar contrazice obiectivul prelungirii și flexibilizării termenului de comunicare.

- 45 Prin urmare, nici contextul, nici finalitatea Regulamentului nr. 1760/2000 și a Deciziei 2001/672 nu se opun ca termenul în discuție în litigiul principal să fie înțeles ca fiind un termen de expediere cu consecința că, dacă este cazul, informațiile care trebuie transmise vor ajunge la autoritatea competentă a statului membru vizat doar la câteva zile de la expirarea termenului acordat.
- 46 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672 trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia, pentru respectarea termenului de notificare a deplasărilor către locurile de pășunat pe timp de vară, data primirii notificării este considerată ca fiind determinantă.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

- 47 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua și la a treia întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 48 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

Articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672/CE a Comisiei din 20 august 2001 de stabilire a unor reguli speciale aplicabile deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară din zonele montane, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE a Comisiei din 25 mai 2010, trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia, pentru respectarea termenului de notificare a deplasărilor către locurile de pășunat pe timp de vară, data primirii notificării este considerată ca fiind determinantă.

Semnături